

hoe volken zich splitsen en gaan zwermen. Vol belangstelling luisterde ik toe, totdat Bernard vertelde over tuteurs en kwakers. Jonge koninginnen die nog in de dop zitten en vreemde geluiden maken, waarop de oude koningin vertrekt of zoiets.

Toen Bernard zover was gekomen met zijn verhaal barstte ik in lachen uit.

'Ja, ja, Bernard. Ik zei het al: je had toneelspeler moeten worden. Zo'n verhaal geloof je toch zelf niet. Neem jij maar iemand anders in de maling, maar bij mij lukt dat niet'. Ik gaf hem een klap op de schouder. 'Het is genoeg geweest voor vandaag, ik kom volgende week wel weer eens terug'.

'Maar ...' sputterde Bernard tegen, maar ik viel hem in de rede: 'Het is goed Bernard, tot een volgende keer, als je in een serieuzere bui bent. Tot ziens', en luid lachend liep ik zijn terrein af.

48

— Bernard stond er een beetje beteuterd bij.

P. Paardekooper, Arnhem

Het imago van de imkerij

In Bijen 10(12): 346 (2001) was te lezen hoe en waarom Peter Elshout een aantal 'vrij gevestigde' bijenvolken vernietigde. Niet omdat ze overlast veroorzaakten (ze waren al vele jaren vertrouwde gasten in o.a. een kloostercomplex). En ook niet omdat ze aantoonbaar een besmettelijke ziekte hadden. Maar alleen omdat ze een mogelijke besmettingshaard van AVB zouden kunnen vormen. Bij mij roept zoiets afkeer op. Maar het is niet mijn bedoeling om met een beschuldigende vinger naar een persoon te wijzen. Wel lijkt me dit aanleiding voor de gehele imkersgemeenschap kritisch naar onszelf te kijken.

We zijn niet oprecht bezig wanneer we aan de ene kant ons best doen om in de beeldvorming de imkerij te etaleren als een natuurgebeuren, terwijl we anderzijds volken die geen enkele overlast veroorzaken, vernietigen. En dat alles vanuit de gedachte dat we de zaak 'onder controle' moeten houden. Een dergelijk gefixeerd zijn op een mogelijke ziekte blokkeert de weg naar vernieuwing en naar de toekomst. De bijenteelt zal mijns inziens alleen overleven wanneer we duidelijk kunnen maken dat imkeren echt een 'natuurhobby' is. En dan zullen ook contacten met andere natuurorganisaties veel vanzelfsprekender worden.

Maar als we werkelijk ernst willen maken met ons 'natuur-imago' is er geen plaats meer voor tweeslachtigheid. Er zal een werkelijke keuze gemaakt moeten worden en dat betekent in mijn beleving dat

de imkersgemeenschap vooral dienstbaarheid uitstraalt. Dienend naar de samenleving (een stuk enthousiaste educatie en samenwerking met andere organisaties) en dienend naar de bijenvolken in hun natuurlijke ontwikkeling.

Naar de bijen toe komt de dienende functie vooral tot uiting in het verschaffen van goede levensvoorwaarden. Goede huisvesting en zo natuurlijk mogelijke imkerpraktijken zullen tevens de basis vormen voor een goede ziektepreventie. Een ziektepreventie die de natuurlijke processen in het volk ondersteunt, in plaats de strijd aanbindt met een klein facet ervan.

Ad Vermaas, lid redactie Bijen

Is het toegelaten dat we even reageren...?

Onthutst lezen we het artikel i.v.m. de reactie van Lemmer op het artikel 'België, Lemmer en AVB'. Is dit een misverstand of... Zijn toonaangevende imkers dan zo rap op hun pik getrapt?

Ik dacht dat we nergens konden lezen dat er 'verwijten' werden geuit op het beheer van het bevruchtigstation Lemmer, maar wel is er, naar onze mening, begrijpelijke kritiek geuit op de gedachtengang i.v.m. het omspringen met de sanitaire beveiliging van een intensief gebruikte paringsstand die Lemmer is.

In het artikel van dhr Van Iersel wordt er een vergelijking gewaagd over de onderzoeksmethoden naar sporen van AVB. Vraag is hier of dit wel toegelaten is.

Onze vrienden uit Lemmer denken blijkbaar van niet. Wanneer er geen kritisch beeld meer mag opgehangen worden van onderzoeksmethoden en de daaruit komende resultaten dan denk ik dat er wat mis is met de vrije meningsuiting. Het geeft ons eerder het gevoel dat men bang is om, inderdaad, dingen te ontdekken die niet aangenaam zijn.

Dhr. Van Iersel heeft, naar onze bescheiden mening, meer dan gelijk met zijn beweringen. De onderzoeksresultaten zijn verschillend alleen al omwille van het feit dat er verschillende onderzoeksmethoden worden gebruikt.

En, extrapoleren of niet, wat in het artikel geschreven wordt moet ons tot nadenken stemmen. Dhr. Van Iersel is blijkbaar iemand die een goed doorzicht heeft in de situatie en die daarom blijkbaar op de brandstapel moet... We zien dit als een overdreven reactie van mensen die bang zijn...

Ook wij zijn bang... Wij zijn bang dat er bij ons, vroeg of laat, een besmetting zal gevonden worden. Het is nu bijna 10 jaar dat we de paringsstand Krevierhille

uitbaten en ter beschikking stellen. Steeds was en is de sanitaire test, i.v.m. AVB, een vooropgestelde regel zowel voor onszelf als voor de deelnemende imkers.

Zoals de ganse onderzoekssituatie zich nu voor doet, gekoppeld aan de geldende maatregelen, is de ganse imkerij bang. Dit voelen we zeer goed aan. Het is 'het' gespreksonderwerp van het moment. Het kan onze activiteiten sterk afremmen... Ja wij zijn bang.

Het is niet omdat we bang zijn dat we *niet* deel nemen aan de speurtocht naar AVB. We doen niet aan het onbewust verspreiden van AVB-sporen. Het is geen schande om zieke of besmette bijen te bezitten, wanneer je alles in het werk hebt gesteld om het te voorkomen.

Met de ogen toe, 'mogelijk besmet materiaal' verspreiden, dat is pas een schande. Als er echt over een onwetenschappelijk keuze moet gepraat worden, wel dit is er dan een, een flater van groot formaat. Dat kunnen we onze collega's toch niet aandoen.

Het enige waar we ons kunnen aan vasthouden zijn de strenge hygiënische maatregelen en het strenge doch redelijke deelname reglement dat we hanteren i.v.m. de paringsstand.

Het is ook onze opdracht een voor een deel onze plicht, om de deelnemende imkerij, op een degelijke manier te helpen onderrichten over het 'hygiënisch verantwoord gedrag' van ieder van ons.

Tot slot...

Waar het echter op neer komt is het feit dat men zich niet mag wegstoppen achter situaties en woorden-gegoochel om zijn verantwoordelijk te ontlopen.

Elke larveverdelers, elke bijenverkoper, elke verhandelaar van bijenteeltmateriaal dat met bijen in aanraking is geweest, elke verkoper van bijenteeltproducten, elk imker die aan verdeling doet van bijen, dus ook bevruchtungsstations, moeten de waarheid onder ogen zien. AVB is een levend organisme dat via allerlei 'bearer' of dragers, wordt verspreid. Het is dan ook belangrijk dat er aan een goede en efficiënte controle wordt gedaan om een beeld te krijgen van de 'besmettingsdruk' en de evolutie ervan. Anderzijds is het belangrijk bij een te grote besmettingsdruk, betreffende volkjes of volken te weren op concentratieplaatsen zoals: bevruchtungsstations, markten en drachtgebieden.

Het is eveneens belangrijk dat niet alleen de darrenvolken bevolkt zijn met voldoende darren van hoge kwaliteit maar dat de volken eveneens geen of een zeer lage besmettingsgraad hebben met AVB.

Ook de paringsstations moeten zich laten testen op AVB. Je kan toch niet zomaar risico's nemen i.v.m. de assistentie tot het verspreiden van het besmettelijke AVB of wel?

Dus... moet er een testverplichting zijn voor een belangrijk deel van de imkerijpraktijken en het zou, naar onze mening, daarbij niet slecht zijn een 'registratieplicht' en een 'reismeldingsplicht' in het leven te roepen om de uitvoering ervan in de hand te houden.

Op wetenschappelijk vlak wordt er hard gewerkt. Er zijn zeer ernstige beslissingen te verwachten om een efficiënter onderzoek te installeren tegen een vriendelijke prijs, de verspreiding van AVB in kaart te brengen en de het fenomeen 'AVB' op een andere wijze te gaan benaderen. Op deze wijze zal de imkerij meer vat krijgen op de kwaal en een aanvaardbare bestrijding kunnen voor op stellen die geen bedreiging vormt voor het selectiewerk en de imkerpraktijken. Het wordt dus hoog tijd dat dit op Europees vlak wordt bekeken zodat er minder interpretatie verschillen zijn inzake de sanitaire in de imkerij. Ook omwille van de drukke reisactiviteiten van en naar drachtvelden en het commercieel transport van bijenvolken van telers naar imkerijen.

Dit artikel heeft geenszins de bedoeling om collega's onderuit te halen. Wel in tegendeel, het is de bedoeling om enkele misverstanden te helpen opruimen en onze visie op de AVB-aanpak te verduidelijken en kenbaar te maken.

We hopen hierbij dat onze collega's van Lemmer begrijpen waar het om gaat en we wensen ze nog veel arbeidsvreugde en succes toe.

Voor RKHvzw Krevelhille, Corneel Dewindt, voorzitter

Waarom willen wij zoveel?

Een onderdeel van de bijenteelt is de veredeling van het bijenras. Daarbij worden een aantal doelstellingen geformuleerd. Om er een paar te noemen: beperking van de zwerm drift, zachtaardigheid en vroege voorjaarsontwikkeling. Als je daarover nadenkt is dat vreemd. Immers waarom onze gedomesticeerde *Apis mellifera* niet zoveel als mogelijk in z'n natuurlijke staat gelaten? Het zwermen is een natuurlijke drift van de bijen. Zonder dat kan het bijenvolk niet blijven bestaan. Bovendien door het zwermen vernieuwt het volk zich en kan een jonge koningin tot ontwikkeling komen. Dat alles zonder allerlei onnatuurlijke kunst-